

къмъ мене вемашъ, и мислишь, че ще се рзсърда, ако ми поискашь мастилница? Разсърдихъ ли ти се нѣкога, защо пріятельски ми поиска нѣщо?

С. Не любезный ми отче.

От. Зато нито сѣга трѣбаше да имашъ къмъ мене сомнѣніе?

С. Та имамъ ли къмъ тебѣ сомнѣніе? И що е сомнѣніе?

От. Кога вѣрвашъ, че нѣкой ще те измами, ще да мисли вражда къмъ тебе, или, че ще те повреди на нѣщо, къмъ него имашъ сомнѣніе. На пр. Кога не искашь да дочакашь въ къщѣтъ си чуждинецъ, че те е страхъ, да ти не земе, или повреди нѣщо, това е сомнѣніе. Ето ти предлагамъ и други нѣкои примѣры, за да видж дали можешъ да разждишь дерзновеніе то и сомнѣніе то. Преди малко дни дойде Братанъ и каза » въ пѣтъя мшватъ челоуѣцы, и водатъ маймуны, и еднж камилж: ако щешъ да ги видишь иди скоро.» Ты не щя да го повѣрвашъ. Но когато доде Тодоръ, и ти приказа пакъ същото, тогава повѣрва несомнѣнно, отиде и намери, че бѣше истина. Защо ли?

С. Защо мислехъ, че Братанъ щѣше да ме излъже, и да ме измами, което не вѣрвахъ, че щеше да го направи Тодоръ.

От. Сега къмъ кого имашъ дерзновеніе?

С. Къмъ Тодора.

От. Ами къмъ Братана?

С. Сомнѣніе.

От. Bravo! Тодоръ влезна въ градинѣтъ, и го дарихж съ много слывы. Кога си доди въ къщи братовчедка му, му каза, да ѱ ги даде, за да му ги варди, че да му дава отъ тѣхъ кога то иска да яде. Но той намисли да ги държи въ пазвѣтъ си, нежели да ги даде на братовчедкѣта си да му ги варди: зашто то го бѣше страхъ да му не изяде нѣколко, това дерзновеніе ли е, или сомнѣніе?

С. Сомнѣніе.